

SVETOVÝ DOM SPRAVODLIVOSTI

28. decembra 2010

Konferencii kontinentálnych zborov poradcov

Drahomilovaní priatelia,

1. uplynulo už pätnásť rokov, odkedy sme, pri príležitosti ako táto, ukázali poradcom zhromaždeným vo Svätej zemi prvý náznak smerovania, ktorým sa bahájske spoločenstvo muselo uberať na to, aby dokázalo urýchliť dvojité procesy rozmachu a konsolidácie. Ide o smer, na ktorý ho nazbierané skúsenosti pripravili tak, aby ním bolo schopné kráčať s istotou. Nie je potrebné komentovať vzdialenosť prekonanú za krátke pätnásťročie. Záznamy o úspechoch hovoria sami za seba. Dnes Vás prizývame, aby ste začali rozpravu o ďalšej etape významného snaženia, na ktoré sa bahájsky svet podujal – etapu, ktorá bude siahať od Riđvánu 2011 do Riđvánu 2016 a bude predstavovať prvú z dvoch na seba nadväzujúcich päťročných plánov vyvrcholiacich storočnicou začiatku Formatívneho veku viery. V nadchádzajúcich dňoch Vás žiadame, aby ste sformulovali jasnú koncepciu toho, ako budú poradcovia a ich pomocné zbory pomáhať spoločenstvu stavať na jeho mimoriadnych úspechoch: ako preniesť do iných sfér fungovania spôsob učenia sa, ktorý natoľko nepopierateľne začal charakterizovať jeho úsilie pri učení viery; ako získať potrebnú schopnosť vysoko koherentne využívať nástroje a metódy, ktoré tak starostlivo rozvinulo, a ako zvýšiť, omnoho viac ako predtým, počet šikov tých, ktorých podnecuje predstava bahájskej viery do budúcnosti a ktorí natoľko vytrvalo pracujú na realizácii Bohom daného poslania.

2. V našom tohtoročnom riđvánovom posolstve sme popísali dynamiku procesu učenia sa, ktorý počas štyroch po sebe nasledujúcich celosvetových plánov neustále naberal na sile, čím zvyšoval schopnosť priateľov zapojiť sa do iniciatív zdola. Z tohto pohľadu sa nám otvára perspektíva, ktorá je skutočne ohromujúca. Vďaka viac ako 350 000 dušiam na celom svete, ktoré ukončili prvý kurz inštitútu, sa citeľne zvýšila schopnosť vytvárať model života vyznačujúci sa svojím duchovným charakterom. V rozmanitých prostrediach, na každom kontinente, sa skupiny veriacich zjednocujú s ostatnými v modlitbe, srdcia obracajú k svojmu Stvoriteľovi, predkladajú prosby, a privolávajú si na pomoc tie duchovné sily, na ktorých závisí úspech ich osobného i kolektívneho úsilia. Za päťročné obdobie došlo takmer k zdvojnásobeniu množstva učiteľov bahájskych detských škôl, celkovo ide o približne 130 000 učiteľov, čo spoločenstvu umožnilo, aby z celého srdca reagovalo na duchovné túžby detí. Za rovnaké obdobie, šesťnásobný nárast v schopnosti pomáhať mladšej mládeži prekonať natoľko kľúčové obdobie v ich živote poukazuje na mieru oddanosti voči tejto vekovej skupine. A čo je ešte dôležitejšie, všade na svete sa významný počet priateľov cíti byť pripravený začať rozhovor s ľuďmi rozličného pôvodu a rozličných záujmov a preskúmať s nimi skutočnú existenciu. To vytvára spoločné pochopenie potrieb tohto obdobia v ľudských dejinách a prostriedkov na ich naplnenie. Systematické celosvetové znásobovanie kľúčových aktivít, ktorých sa vždy v danom okamihu podľa našich poznatkov zúčastňuje nemenej než pol milióna účastníkov, je podnecované úsilím takmer 70 000 priateľov schopných slúžiť ako tútori študijných skupín.

3. Ako bolo objasnené v našom riđvánovom posolstve v takto vytvorenom systéme určenom na rozvoj ľudských zdrojov, vlastní spoločenstvo Najväčšieho mena nástroj s neobmedzenými možnosťami. Vo veľmi rozmanitých podmienkach, v takmer každom

zskupení, je možné, aby rozširujúce sa jadro jednotlivcov navodilo pohyb smerom k cieľu nového usporiadania sveta. Keď sme pred dekadou zaviedli myšlienku zskupenia – geografického pojmu určeného na to, aby napomohol premýšľanie o raste viery – poskytli sme náčrt štyroch všeobecných etáp na ceste jeho rozvoja. S tým, ako bahájske spoločenstvo začalo uskutočňovať jednotlivé body plánu, sa tento náčrt ukázal byť nesmierne užitočným na to, aby tvaroval a definoval to, čo je v podstate neustále prebiehajúci proces. Rozsiahle skúsenosti, ktoré sa odvtedy nazbierali, umožňujú veriacim, aby si teraz pohyb niektorej populácie podnecovaný narastajúcimi duchovnými silami predstavovali v kontexte pestrého a dynamického kontinua. Stručný prehľad procesu, ktorý sa v zskupení odohráva – i keď ste s ním všetci dobre oboznámení – poslúži na to, aby podčiarkol jeho v zásade organickú povahu.

Program rastu

4. Možnosti, na začiatku poskytované osobnými okolnosťami veriacich – či možno jediného domáceho priekopníka – vedúce k zmysluplnému a charakteristickému rozhovoru s miestnymi obyvateľmi vždy určujú, ako sa proces rastu v zskupení začína. Štúdičná skupinka pozostávajúca z niekoľkých priateľov či kolegov, vyučovanie pripravované pre niekoľko detí v susedstve, skupina vytvorená pre mladšiu mládež v popoludňajších hodinách, modlitebné stretnutie určené pre rodinu a priateľov – každý z týchto prvkov môže slúžiť ako podnet pre rast. To, čo sa deje potom, nemá žiaden predurčený priebeh. Podmienky ich môžu oprávňovať k tomu, že uprednostnia jednu z kľúčových aktivít, pretože sa znásobuje rýchlejším tempom než iné. Rovnako je možné, že všetky štyri budú napredovať porovnateľnou rýchlosťou. Na návštevu možno pozvať iné tímy, aby novovytvoreným aktivitám poskytli ďalší impulz. Ale bez ohľadu na dané špecifiká, musí byť výsledok rovnaký. V rámci každého zskupenia sa musí dosiahnuť taká miera previazanosti, že ako celok je možné vypozerovať rodaci sa program udržateľného rozmachu a udržateľnej konsolidácie. To znamená, že tí – ktorí postupujú radom kurzov inštitútu a ktorí sú oddaní predstave o individuálnej a kolektívnej transformácii, ktorú podporujú – udržiavajú v akejkoľvek kombinácii a v akomkoľvek malom počte modlitebné stretnutia, detskú školu a mládežnícke skupinky. Tento počiatočný tok ľudských zdrojov na pole systematického konania predstavuje prvý z niekoľkých míľnikov v procese udržateľného rastu.

5. Všetkým spomedzi inštitúcií a orgánov podporujúcich cieľ súčasnej série globálnych plánov treba uplatňovať takú mieru čínorodosti, ktorú si zrod natoľko dynamického procesu vyžaduje – ale nikomu to netreba viac ako členom pomocného zboru. Pomôcť priateľom predstaviť si tento prvý dôležitý míľnik a mnohopočetnosť spôsobov, ktorými sa dá dosiahnuť, je ústrednou úlohou fungovania každého člena pomocného zboru a narastajúceho počtu jeho asistentov. V tomto, ako aj vo všetkej svojej práci, musia vykazovať šírku predstavy do budúcnosti a jasnosť myslenia, pružnosť a vynaliezavosť. Mali by s priateľmi stáť bok po boku, podporovať ich počas ich starostí a pridávať sa k ich radostiam. Niektorí z týchto priateľov rýchlo vykročia do popredia aktivít, kým iní sa posunú vpred váhavejšie – napriek tomu si všetci vyžadujú podporu a povzbudenie, ktoré sú preukazované nie v rovine abstraktnej, ale na báze hlbokého poznania, aké sa získava jedine, ak vedľa seba pracujú na poli služby. Presvedčenie o tom, že každý jednotlivec, ktorý prejaví túžbu slúžiť, má na to potrebné schopnosti, bude podstatné pre úsilie tých, ktorí majú od veriacich získať plnú zaangažovanosť na pláne. Bezpodmienečná láska bez paternalizmu bude neodmysliteľná, ak majú pomáhať prejsť od váhania k odvahe zrodenej z dôvery v Boha a premeniť túžbu po nadšení na oddanosť dlhodobému konaniu. Pokojné odhodlanie bude životne dôležité pri snahe dokázať, ako sa z prekážok môžu stať záchytné body pre pokrok. A ochota počúvať so zvýšeným duchovným vnímaním bude neoceniteľná pri vyhľadávaní úskalí, ktoré môžu niektorým priateľom brániť v tom, aby ocenili imperatív jednotného konania.

Narastajúca intenzita

6. Je dôležité poznamenať, že spolu s tým, ako vznikajú programy rastu, začína mať na beh udalostí vplyv objavujúci sa duch spoločenstva. Či už sú aktivity roztrúsené po celom zoskupení alebo sa sústreďujú na jednu dedinu či susedstvo, úsilie priateľov charakterizuje pocit spoločného cieľa. Ak smerovaniu raných náznakov tohto ducha postačovala akákoľvek úroveň organizácie, systematické, koordinované znásobovanie kľúčových aktivít si vyžaduje dosiahnutie vyšších úrovní. Prostredníctvom rozličných opatrení dostávajú aktivity väčšiu štruktúru, pokiaľ iniciatívnosť, ktorú predtým do veľkej miery tvarovala vôľa jednotlivca, teraz nadobúda kolektívny výraz. Svoje miesto si získava rad koordinátorov menovaných inštitútom: koordinátorov študijných skupiniek, skupiniek pre mladšiu mládež a detských škôl. Potenciálne je správne akékoľvek poradie menovania. Toto rozhodnutie by nemalo podmieňovať nič iné než jasné povedomie o okolnostiach v teréne. Pretože nejde o dodržiavanie sady postupov, ale rozvíjanie vzdelávacieho procesu, ktorý začal vykazovať potenciál pri navodzovaní duchovného posilnenia veľkého počtu ľudí ľuďmi.

7. Paralelne k ustanoveniu mechanizmov na podporu procesu inštitútu, sa postupne formujú ďalšie administratívne štruktúry. Z príležitostného stretnutia niekoľkých veriacich sa vynárajú pravidelné rozpravy rozširujúcej sa základnej skupiny priateľov, zaoberajúcich sa nasmerovávaním narastajúcej zásoby energie na pole služby. S tým, ako proces rastu stále viac naberá na rýchlosti, takéto usporiadanie v konečnom dôsledku neuspokojuje potreby plánovania a rozhodovania – a preto sa vytvorí oblastný výbor pre učenie viery a retrospektívne stretnutie sa stane ustanovizňou. Pri spoločnom vzájomnom pôsobení výboru, inštitútu a členov pomocného zboru začne byť funkčná plne rozvinutá schéma koordinovania aktivít – s celou zásadnou schopnosťou potrebnou na pomoc pri efektívnom toku vedenia, financií a informácií. Proces rastu v zoskupení bude v tomto bode zodpovedať rytmu vytváranému výraznými cyklami rozmachu a konsolidácie, ktoré každé tri mesiace podčiarkuje retrospektívne a plánovacie stretnutie a ktoré sa odvíjajú bez prerušenia.

8. Tu znovu majú členovia pomocného zboru a ostatné relevantné inštitúcie a orgány, ako napríklad regionálna rada či správna rada inštitútu, za úlohu zabezpečiť, aby administratívne štruktúry vznikajúce v zoskupení nadobudli požadované črty. Špecificky ide o rad kurzov, ktorý sme odporučili inštitútom všade na svete používať, čo tak efektívne napomáha prebiehajúci proces transformácie a ktorý je určený na to, aby vytvoril prostredie vedúce zároveň ku všeobecnej účasti i k vzájomnej podpore a pomoci. Povahu vzťahov medzi jednotlivcami v tomto prostredí sme stručne popísali v našom riďválnom posolstve: všetci z nich na seba hľadajú tak, že kráčajú po spoločnej ceste služby. Rovnako sme v ňom naznačili, že takéto prostredie nezostáva bez vplyvu na administratívne záležitosti viery. Popri tom, ako sa narastajúci počet veriacich zúčastňuje práce na učení viery a administratívnej práce vykonávanej so skromným postojom učenia sa, mal by sa začať dívať na každú úlohu a každé vzájomné pôsobenie ako na príležitosti spojiť sily pri vytváraní pokroku a pri vzájomnom sprevádzaní sa v úsilí slúžiť Veci. Týmto spôsobom sa upokojí impulz vydávať príliš veľa inštrukcií. Týmto spôsobom sa odvráti tendencia redukovať zložitý proces transformácie na zjednodušené kroky podliehajúce pokynom z príručky. Osamotené aktivity sú umiestnené do kontextu a aj tie najmenšie kroky sú obdarené významom. V oblasti služby sa stáva neustále zrejmejším pôsobenie duchovných síl a neprestajne sa posilňujú putá priateľstva tak veľmi dôležité pre zdravý model rastu.

9. V rámci tohto vyobrazenia rozvíjajúcich sa procesov, vynárajúcich sa štruktúr a pretrvávajúceho priateľstva, ten okamih, ktorý začal byť známy ako „štart“ intenzívneho programu rastu predstavuje vedomé poznanie, že všetky prvky nevyhnutné na urýchlenie rozmachu a konsolidácie sú už nielenže pripravené, ale taktiež do primeranej miery efektívne

fungujú. To je signálom vyspelosti neustále sa rozširujúceho, samoudržateľného systému duchovnej osvety populácie: ide o ustavičný prúd priateľov, absolvujúcich kurzy vzdelávacieho inštitútu a zapájajúcich sa do príslušných aktivít, čo zase zvyšuje počet nových príslušníkov viery, z ktorých významné percento sa bezpochyby pridá k procesu inštitútu, a to zaručuje rozširovanie systému. Toto predstavuje ďalší míľnik, ktorý musia priatelia, pracujúci v každom zoskupení, časom dosiahnuť.

10. Tým, že znovu opakujeme veľa z toho, čo sme uviedli pri predošlých príležitostiach, Vás chceme presvedčiť o tom, s akou ľahkosťou sa dá udržiavať smerovanie populácie, inšpirovanej cieľom a zásadami Veci, v prípade, že sa z toho nestane predmet zbytočných komplikácií. Nemáme žiadne ilúzie o tom, že cesta, ktorú sme takto v stručnosti načrtli, je pozbavená ťažkostí. Pokrok sa dosahuje prostredníctvom dialektického pôsobenia kríz a víťazstiev a neúspechy sú nevyhnutné. Zníženie počtu účastníkov, prerušenie cyklov aktivít, chvíľkové narušenie pút jednoty – toto všetko sa môže vyskytnúť medzi myriadou problémov, ktoré treba vyriešiť. Nebude neobvyklé, že nárast ľudských zdrojov či schopnosť mobilizovať ich sa nevyrovná potrebám rýchleho rozmachu. Avšak ak sa tomuto procesu vnucujú pravidlá, nebude to mať za výsledok model rastu charakterizovaný vytúženou rovnováhou. Dočasná nerovnováha pri postupe rozličných aktivít je procesu vlastná a postupom času sa dá upraviť, ak budeme trpezliví. Ak na základe teoretických predpokladov o dosahovaní vyrovnaného rastu obmedzíme určitú aktivitu, často sa to ukáže byť kontraproduktívne. Hoci priatelia v zoskupení môžu mať úžitok zo skúseností tých, ktorí už zaviedli potrebný model aktivít, jedine prostredníctvom vlastného neprestajného konania, prehodnocovania a neprestajnej konzultácie sa naučia vnímať vlastnú realitu, vidieť vlastné možnosti, využívať vlastné zdroje a reagovať na požiadavky nastávajúceho rozsiahleho rozmachu a konsolidácie.

11. Dnes je na svete 1 600 zoskupení, v ktorých sa priateľom podarilo zaviesť model aktivít, spájaný s intenzívnym programom rastu. Hoci je tento úspech významný, v žiadnom prípade by sa nemal považovať za vyvrcholenie procesu, ktorý nabral na sile v každom zoskupení. Teraz sa priateľom otvorili nové hranice učenia sa. Žiadame ich, aby venovali energiu vytvoreniu životaplných spoločenstiev, ktoré rastú čo do počtu a v stále väčšej miere odrážajú Bahá'u'lláhovu predstavu do budúcnosti pre ľudstvo. Takéto zoskupenia budú taktiež musieť slúžiť ako zdroj potenciálnych priekopníkov, ktorí môžu byť vyslaní, väčšinou v rámci svojej domovskej krajiny, od zoskupenia k zoskupeniu, aby do niektorých z nich vniesli prvé lúče svetla Jeho zjavenia a v iných posilnili prítomnosť viery, čím všetkým umožnia rýchlo postúpiť k prvému míľniku na ceste rozvoja či ešte ďalej. Toto budeme mať na mysli, keď v Rídváne 2011 vyzveme spoločenstvo Najväčšieho mena, aby v nadchádzajúcich piatich rokoch zvýšilo celkový počet zoskupení, v ktorých prebieha program rastu bez ohľadu na úroveň intenzity na 5 000, čiže približne na tretinu všetkých zoskupení na svete.

Posúvanie hraníc učenia sa

12. Na to, čo sme popísali v predchádzajúcich odsekoch i v toľkých posolstvách za posledné pätnásťročie, je najlepšie hľadiť ako na najostatnejší zo série prístupov k rastu bahájskeho spoločenstva, pričom každý bol vhodný pre špecifické historické okolnosti. Tento božsky poháňaný proces rastu dala do pohybu horlivosť vzniknútia v kolíske viery pred viac ako stošesťdesiatimi rokmi popri tom, ako tisícky zareagovali na volanie nového dňa a podnietilo ich úsilie raných veriacich priniesť Bahá'u'lláhovo posolstvo do susedných krajín na Východe a do roztrúsených skupiniek na Západe. Väčšiu štruktúru získal vďaka Tabuľkám božského plánu, ktoré zjavil 'Abdu'l-Bahá, a na sile nabral s tým, ako sa priatelia za vedenia strážcu systematicky rozšírili po celej zemeguli, aby ustanovili malé centrá

bahájskej činnosti a vystavali prvé piliere administratívneho usporiadania. V dedinských oblastiach sveta zosilnel s tým, ako sa masy ľudstva cítili byť pohnuté k prijatiu viery, ale značne sa spomalil, keď sa priatelia usilovali nájsť stratégie pre udržateľný rozsiahly rozmach a konsolidáciu. A teraz sa pätnásť rokov neustále zrýchľoval – od doby, keď sme vyzvali na začatie Štvorročného plánu na to, aby bahájsky svet systematizoval prácu na poli učenia viery na základe skúseností, ktoré získal prostredníctvom dekády ťažkého, ale nedoceneného, učenia sa. Málokto by neuznával, že sa súčasný prístup k rastu, hoci je efektívny, musí ďalej vyvinúť čo do zložitosti a premyslenosti po tom, čo sa v zoskupení zakorení, čím ešte pozoruhodnejšie preukáže „schopnosť budovať spoločnosť“, ktorá je bahájskej viere vlastná.

13. Ako často milovaný strážca, hovoriac o rozvoji svetového bahájskeho spoločenstva, povzbudzoval priateľov, aby zostali rozhodní vo svojom cieli a vytrvali vo svojom úsilí. „S vedomím svojho vysokého povolania, s presvedčením o schopnosti budovať spoločnosť, ktorú ich viera má,“ poznamenáva strážca s uspokojením, „kráčajú vpred, neohrození a nebojácni, vo svojom úsilí vytvárať a zdokonaľovať nástroje, vďaka ktorým môže embryonické usporiadanie sveta podľa Bahá’u’lláha dozrieť a rozvíjať sa.“ „Práve tento proces budovania – pomalý a nevtieravý,“ pripomenul im, „predstavuje nádej“ pre rozčarované ľudstvo. Z jeho spisov je jasné, že tento proces bude i naďalej naberať na rozsahu a vplyve a administratívne usporiadanie časom preukáže „svoju schopnosť byť považované nielen za jadro, ale za samotný model nového usporiadania sveta“. „Tento liečivý orgán; táto kvasenie podnecujúca sila; táto stmelujúca moc, ktorá je plná života a preniká všetkým“ – všetky tieto prvky „sa vytvárajú“, „kryštalizujú do inštitúcií“ a „mobilizujú svoje sily“, tvrdí tak dôrazne, „vo svete, v ktorom je obmedzená štruktúra politických a spoločenských inštitúcií; vo svete, ktorého predstava do budúcnosti je zahmlená, ktorého svedomie je zmätené, ktorého náboženské systémy sa stali chudokrvnými a stratili bezúhonnosť“.

14. Malo by byť zjavné, že ak má administratívne usporiadanie slúžiť ako model budúcej spoločnosti, potom spoločenstvo, v ktorom sa rozvíja, musí nielenže nadobudnúť kapacitu na riešenie neustále zložitejších materiálnych a duchovných požiadaviek, ale taktiež viac a viac narastať čo do veľkosti. Ako by to mohlo byť inak. Malé spoločenstvo, ktorého príslušníkov zjednocuje spoločné presvedčenie, charakterizujú ho vysoké ideály, zbehlé vo vedení svojich záležitostí a dohliadajúce na svoje potreby a prípadne zapojené do niekoľkých humanitárnych projektov – takéto spoločenstvo, rozkvitajúce, ale zachovávajúce si dostatočný odstup od reality žijanej masami ľudstva, nikdy nemôže dúfať, že bude slúžiť ako model reštrukturalizácie celej spoločnosti. Je pre nás zdrojom trvalej radosti, že sa svetovému bahájskemu spoločenstvu podarilo odvrátiť nebezpečenstvo spokojnosti samého so sebou. Spoločenstvo naozaj dobre drží v ruke svoj rozmach a konsolidáciu. Vzdialeným cieľom však ešte stále zostáva úloha spravovať záležitosti prekypujúceho počtu ľudí na dedinách a v mestách na celom svete – čiže do výšky vyniesť zástavu usporiadania sveta podľa Bahá’u’lláha.

15. V tomto teda spočíva výzva, ktorej musia čeliť tí, ktorí sú v popredí procesu učenia sa, ktorý bude pokračovať počas nasledujúceho plánu. Všade, kde je ustanovený intenzívny program rastu, by priatelia nemali šetriť žiadnym úsilím na to, aby zvýšili úroveň účasti. Nech napnú každý nerv, aby zaistili, že sa systém, ktorý natoľko prácne vystavali, neuzavrie sám do seba, ale že sa bude postupne rozširovať tak, aby začlenil viac a viac ľudí. Nech nestratia z dohľadu pozoruhodnú vnímavosť, ktorú našli – ba dokonca pocit dychtivého očakávania, ktorý ich uvítal – s tým, ako získali istotu, že sú schopní stretávať sa s ľuďmi zo všetkých oblastí života a rozprávať sa s nimi o Osobe Bahá’u’lláha a Jeho zjavení. Nech sa pevne držia presvedčenia, že priama prezentácia viery, ak sa uskutoční do dostatočnej hĺbky a je posilnená správnym prístupom ku konsolidácii, dokáže priniesť pretrvávajúce výsledky.

A nech nezabúdajú na poučenia z minulosti, ktoré nezanechali žiadne pochybnosti o tom, že relatívne malá skupinka aktívnych podporovateľov Veci – bez ohľadu na to, aká je vynaliezavá, bez ohľadu na to, aká je oduševnená – nedokáže uspokojiť potreby spoločenstiev pozostávajúcich zo stoviek, o to viac z tisícok mužov, žien a detí. Dôsledky sú dostatočne jasné. Ak v zoskupení nesú zodpovednosť za rozmach a konsolidáciu rádozo desiatky ľudí a na aktivitách života spoločenstva sa ich zúčastňuje niekoľko stoviek, obe čísla by mali významne stúpnuť tak, aby na konci plánu jedna či dve stovky napomáhali účasti jednej tisícky či dvoch.

16. Je povzbudivé vidieť, že už v približne v 300 z 1 600 zoskupení na celom svete s fungujúcimi intenzívnymi programami rastu veriaci vstúpili na nové pole učenia sa, ktoré sa im teraz otvára, a už vo viac než pár z nich posúvajú hranice možností. Je jasné, že najvyššiu dôležitosť má vo všetkých takýchto zoskupeniach posilňovanie vzdelávacích procesov, ktoré uviedol do pohybu vzdelávací inštitút, pričom každý z nich má vlastné predpoklady – pravidelné vyučovanie najmladších členov spoločnosti, úzko prepojené skupinky mladšej mládeže a študijné skupiny pre mladých a dospelých. V rídvánovom posolstve bolo opísaného veľa z toho, čo táto práca zahŕňa. V takýchto zoskupeniach sa všetci priatelia, ktorí z prvej ruky zažili vplyv premeny spôsobenej procesom inštitútu, bez výnimky snažia získať plnšie porozumenie dynamiky, ktorá ho podnecuje: duch priateľstva, ktorý vytvára; participatívny prístup, ktorý nadobúda; hĺbka porozumenia, ktorú posilňuje; konanie služby, ktoré odporúča, a nadovšetko spoľahnutie sa na slovo Božie. Všetko úsilie, ktoré sa vynakladá na zabezpečenie toho, že proces odráža vzájomné dopĺňanie sa „bytia“ a „konania“, ktoré kurzy inštitútu výslovne objasňujú; ústredné miesto, ktoré prideliujú poznaniu a jeho uplatňovaniu; dôraz, ktorý kladú na to, aby sa vyhli falošným dichotómiám; význam, ktorý kladú na učenie sa tvorivého Slova naspamäť; a starostlivosť, ktorú vynakladajú pri pozdvíhovaní povedomia bez toho, aby zobúdzali naliehajúce ego.

Zvyšovanie administratívnych schopností

17. Hoci ústredné prvky procesu rastu zostávajú v zoskupeniach, ktoré sú v popredí učenia sa, nezmenené, veľké počty ľudí si vyžadujú, aby organizačné schémy postúpili na vyššiu úroveň zložitosti. Už boli zavedené rozličné inovácie, a to na základe geografických úvah a rastu počtu členov. Niektoré úpravy, ktoré už boli vykonané, zahŕňajú: rozdelenie zoskupení do menších celkov; decentralizácia retrospektívnych stretnutí; pridelenie asistentov pre koordinátorov inštitútu; nasadenie tímov skúsených priateľov na podporu iných ľudí pracujúcich v teréne. Sme pevne presvedčení, že s Vašou schopnou pomocou bude Medzinárodné centrum pre učenie viery sledovať tento vývoj počas nasledujúceho plánu a pomáhať získané poznatky konsolidovať do osvedčených metód a nástrojov. S týmto cieľom Vy a Vaše pomocné zbory budete musieť vytvárať ovzdušie, ktoré priateľov povzbudzuje, aby boli metodickí, ale nie strnulí; tvoriví, ale nie náhodne konajúci; rozhodní, ale nie uponáhľaní; opatrní, ale nie regulujúci; pričom si budú uvedomovať, že v konečnom dôsledku nie techniky, ale jednotnosť myšlienok, konzistentné konanie a oddanosť učeniu sa, navodí pokrok.

18. Nech je povaha úprav na úrovni zoskupenia na koordinovanie rozsiahlych aktivít akákoľvek, neustály postup bude závisieť od rozvoja miestnych duchovných rád a zvýšenej schopnosti regionálnych bahájskych rád a v konečnom dôsledku národných duchovných rád. V rídvánovom posolstve sme vyslovili radosť nad tým, že sme pozorovali rastúcu silu národných rád, a na nadchádzajúcich päť rokov sa dívame s optimizmom a sme si istí, že v tomto ohľade uvidíme významný skok vpred. Navyše nemáme pochybnosti, že v spolupráci s národnými radami budete schopní pomôcť regionálnym radám zvýšiť inštitucionálne schopnosti. V súčasnosti existuje takýchto administratívnych orgánov 170 v 45 krajinách na

celom svete a ich počet istotne bude počas nadchádzajúceho plánu vzrastať. Bude naliehavé, aby všetky regionálne rady pozorne sledovali pôsobenie vzdelávacieho inštitútu a fungovanie oblastných výborov pre učenie viery. V súvislosti s tým zistia, že je potrebné vytvoriť a zdokonaľiť mechanizmy, ktoré slúžia na podporu modelu rastu, rozvíjajúceho sa na úrovni zoskupení a procesu učenia sa, ktorý je s ním spojený. Budú zahŕňať správne fungujúcu regionálnu kanceláriu, ktorá tajomníkovi poskytuje základnú organizačnú podporu; riadny systém účtovníctva, ktorý zahŕňa rozličné kanály pre tok finančných prostriedkov zo zoskupení a do zoskupení; efektívne komunikačné prostriedky, ktoré berú do úvahy realitu života na dedinách a v susedstvách, a tam, kde je to oprávnené, i stavby, ktoré napomáhajú intenzívnej a sústredenej aktivite. Je dôležité v tomto ohľade uznať, že takéto mechanizmy budú efektívne jedine, ak sú samotné regionálne rady zapojené do procesu učenia sa. V opačnom prípade vyvíjané systémy, ktoré boli síce jasne vytvorené na podporu učenia sa prostredníctvom konania, a to vďaka zvyšovaniu počtu účastníkov v susedstvách a na dedinách, môžu sotva vnímateľnými spôsobmi pôsobiť proti nemu a neúmyselne dusiť vzrastajúce snahy na tej najnižšej úrovni.

19. Kým jedným z Vašich hlavných záujmov bude spolupráca národných duchovných rád a regionálnych rád, Vaše pomocné zbory budú musieť nasmerovať viac a viac svojej energie na posilňovanie inštitucionálnych schopností na miestnej úrovni, kde sa tak jednoznačne presadzujú požiadavky na budovanie spoločenstva. Na to, aby sme Vám pomohli predstaviť si, čo stojí pred členmi pomocného zboru a ich asistentmi všade na svete, obzvlášť v zoskupeniach zažívajúcich rozsiahly rozmach a konsolidáciu, Vás žiadame, aby ste najprv premýšľali o rozvoji miestnych duchovných rád v mnohých vidieckych oblastiach sveta, v ktorých sa drvivá väčšina takýchto zoskupení dnes nachádza.

20. Ako ste si vedomí, vo vidieckom zoskupení tvorenom dedinami a možno jedným mestom či dvoma, sa úsilie priateľov počas ustanovovania modelu konania spojeného s intenzívnym programom rastu často obmedzuje na niekoľko lokalít. Avšak, ako sme vysvetlili v tohtoročnom riďvávovom posolstve, model sa po jeho zavedení dokáže rýchlo rozšíriť od dediny k dedine. Už na počiatku na každom mieste vznikne miestna duchovná rada a jej stály rozvoj sleduje trajektóriu, ktorá je rovnobežná s novovytvoreným procesom rastu rozvíjajúcim sa v dedine a je s ním tesne zviazaná. A podobne ako pri vývoji iných črt tohto procesu, i rozvoj miestnej rady sa dá najlepšie pochopiť v duchu budovania schopností.

21. V prvej etape sa musí udiť to, čo je relatívne priamočiare: Povedomie jednotlivca o procese rastu, naberajúcom na sile v dedine – povedomie, pochádzajúce z osobnej zaangažovanosti každého člena v kľúčových aktivitách, musí vyústiť do kolektívneho vnímania, ktoré uznáva i povahu prebiehajúcej transformácie, i povinnosť rady posilňovať ju. Určitá pozornosť sa bezpochyby musí venovať niektorým základným administratívnym úlohám – napríklad stretávať sa s istou mierou pravidelnosti, realizovať slávnosti devätnástich dní a plánovať pripomínanie svätých dní, ustanoviť miestny fond a uskutočniť každoročné voľby v súlade s bahájskymi zásadami. Avšak nemalo by byť pre miestnu radu ťažké súbežne s takýmto úsilím a za povzbudzovania asistentom člena pomocného zboru začať konzultovať ako orgán o jednej či dvoch konkrétnych záležitostiach, ktoré majú bezprostrednú relevanciu pre život spoločenstva: ako sa zlepšuje duchovná povaha dediny prostredníctvom úsilia jednotlivcov, ktorí absolvovali prvý kurz inštitútu; ako učitelia vzdelávaní v inštitúte poskytujú duchovnú výchovu deťom; ako sa potenciál mladšej mládeže realizuje vďaka programu ich duchovného posilnenia; ako sa podporuje duchovná a sociálna štruktúra spoločenstva tým, že sa priatelia navzájom doma navštevujú. Popri tom, ako miestna rada konzultuje o takýchto hmatateľných otázkach a učí sa láskavo a trpezlivo živiť proces rastu, sa v rámci spoločného cieľa postupne stmeluje jej vzťah s oblastným výborom pre učenie viery a so vzdelávacím inštitútom. Ale čo je ešte dôležitejšie, začne klásť základy,

na ktorých môže byť vystavaný ten jedinečne láskyplný vzťah plný podpory, ktorý milovaný strážca popisoval v takom veľkom počte svojich posolstiev a ktorý si miestne duchovné rady vytvorila s jednotlivým veriacim.

22. Je jasné, že bez ohľadu na to, aké rozhodujúce je naučiť sa konzultovať o konkrétnych záležitostiach spojených s celosvetovým plánom, predstavuje to len jednu dimenziu procesu budovania schopností, do ktorého sa miestna duchovná rada musí zapojiť. Jej ustavičný rozvoj znamená dodržiavať 'Abdu'l-Bahov príkaz, že „rozpravy sa musia obmedziť na duchovné záležitosti, ktoré sa týkajú vzdelávania duší, vyučovania detí, podpory chudobných, pomoci slabým zo všetkých tried na svete, láskavosti voči všetkým národom, rozširovaniu vône Božej a povznesenia Jeho svätého slova.“ Jej neustály pokrok si vyžaduje nepoddajnú zaangažovanosť pri podporovaní najlepších záujmov spoločenstva a obozretnosť pri zabezpečovaní procesu rastu voči silám mravného úpadku, ktoré hrozia, že ho zadržia. Jej neprestajný postup volá po zmysle pre zodpovednosť, ktorý presahuje okruh priateľov a rodín zapojených do kľúčových aktivít, ktoré zahŕňajú celú populáciu dediny. A jej pozvoľné vyspievanie udržiava neotrasiteľná viera v 'Abdu'l-Bahovo uistenie, že každú duchovnú radu vezme do náručia Svojej starostlivosti a ochrany.

23. S týmto pozdvihnutím kolektívneho vedomia je spojená vzrastajúca schopnosť správne vyhodnotiť a využiť zdroje, či už finančné alebo iné, aj pri podpore aktivít spoločenstva, aj pri vykonávaní administratívnych funkcií, čo môže časom zahŕňať uvážlivé menovanie výborov a udržiavanie skromných priestorov pre svoje pôsobenie. O nič menej dôležitá je schopnosť starať sa o prostredie, vedúce k účasti veľkého počtu ľudí na zjednotenom konaní a k zaisteniu toho, že ich energia a nadanie prispievajú k pokroku. Vo všetkých týchto oblastiach zostáva najviac v popredí myslenia miestnej rady duchovný blahobyt spoločenstva. A keď sa objavia nevyhnutné problémy, či už vo vzťahu k niektorej aktivite či medzi jednotlivcami, miestna duchovná rada ich bude riešiť, pretože si natoľko plne získala dôveru členov spoločenstva, že sa k nej o pomoc prirodzene všetci obrátia. Z toho vyplýva, že miestna rada sa skúsenosťou naučila, ako pomáhať veriacim, aby odložili bokom rozvrtné spôsoby jednostranne orientovaného myslenia; ako nachádzať semienka jednoty aj v najmäťúcejších a najchúlostivejších situáciách a ako sa o nich pomaly a láskavo starať, zachovávajúc vždy štandard spravodlivosti.

24. Ako sme v minulosti naznačili, s tým, ako spoločenstvo rastie čo do počtu i čo do schopnosti zachovávať si vitalitu, budú priatelia vtiahnutí hlbšie do života spoločnosti a budú vyzvaní, aby využili prístupy, ktoré vytvorili v reakcii na rozširujúcu sa škálu otázok, ktorým ich dedina čelí. V súčasnosti nadobúda nová dimenzia otázok koherentnosti, ktorá bola pre doposiaľ dosiahnutý pokrok natoľko podstatná a pre rozvíjajúci sa rámec konania v kontexte plánu natoľko zásadná. Veľká časť bude spadať na miestnu radu, nie ako na vykonávateľa projektov, ale ako na hlas mravnej autority na to, aby zabezpečila, že popri tom, ako sa priatelia snažia uplatňovať učenie viery s cieľom zlepšiť situáciu vďaka procesu konania, prehodnocovania a konzultácie, zároveň nebude ohrozená bezúhonnosť ich úsilia.

25. V našom rídvanovom posolstve sme popísali niekoľko črt sociálnych aktivít na tej najnižšej úrovni a podmienky, ktoré musia splňať. Práca sa v dedine vo všeobecnosti začne v malom, možno vytvorením skupín priateľov, z ktorých každá sa bude zaoberať špecifickou sociálnou alebo ekonomickou potrebou, ktorú identifikovala, a každá zo skupín bude sledovať jednoduchý súbor náležitých krokov. Konzultácia na slávnosti devätnástich dní vytvára priestor na to, aby rastúce sociálne povedomie spoločenstva našlo konštruktívne vyjadrenie. Nech je povaha aktivít akákoľvek, miestna rada musí dávať pozor na potenciálne úskalia a pomôcť priateľom, ak treba, aby sa im vyhli: ide o lákadlá príliš ambiciózných projektov, ktoré by mohli vyčerpať energiu a nakoniec sa ukázať neudržateľné; o pokúšenie

finančných grantov, ktoré by si vyžiadali odklon od bahájskych zásad; o prísľub technológií klamlivo predložených, ktoré by dedinu obrali o jej kultúrne dedičstvo a viedli by k roztriešteniu a nesúladu. Sila procesu inštitútu v dedine a zvýšené schopnosti jednotlivcov napokon môžu priateľom umožniť, aby využili z hľadiska účinnosti overené metódy a programy, ktoré boli vytvorené niektorou z organizácií inšpirovaných bahájskou vierou a ktoré boli v zoskupení zavedené na návrh našej Kancelárie pre sociálny a ekonomický rozvoj a ktoré táto kancelária podporuje. Navyše sa miestna rada musí naučiť pracovať so sociálnymi a politickými štruktúrami daného miesta, čím sa postupne zvýši povedomie o prítomnosti viery i vplyv, ktorý má na pokrok v dedine.

26. To, čo sme v predchádzajúcich odsekoch vymenovali, predstavuje len niektoré z prívlastkov, ktoré budú miestne duchovné rady v mnohých dedinách sveta postupne rozvíjať pri napĺňaní potrieb spoločností, ku ktorým sa pridávajú väčšie a väčšie počty ľudí. Zároveň s tým, ako stále viac prejavujú svoje skryté schopnosti a silu, sa obyvatelia každej dediny začnú dívať na ich členov ako na „dôverníkov Milosrdného medzi ľuďmi“. Tak sa tieto miestne rady stanú „žiariacimi lampami a nebeskými záhradami, z ktorých sa vôňa svätosti šíri po všetkých oblastiach a svetlá poznania sa žiaria vôkol na všetko stvorené. Z nich na každú stranu rinie duch života.“

27. Takáto vznešená predstava do budúcnosti sa samozrejme v rovnakej miere týka všetkých miestnych duchovných rád na celom svete. Dokonca aj vo veľkej metropolitnej oblasti je povaha rozvoja miestnej rady v zásade rovnaká, ako tu bolo vytýčené. Rozdiely spočívajú v podstate v počte a v rozmanitosti populácie. Prvý si vyžaduje rozdelenie oblasti pôsobnosti miestnej rady do susedstiev podľa okolností rastu a postupné zavádzanie mechanizmov na spravovanie záležitostí viery v každom z nich. Pre druhý je potrebné, aby sa miestna rada oboznámila s veľkým množstvom sociálnych priestorov, nielen geografických, kde sa jednotlivé segmenty populácie stretávajú, a podľa možností im ponúkla múdrosť obsiahnutú v učení bahájskej viery. V mestskej oblasti majú navyše inštitucionálne štruktúry – sociálne, politické a kultúrne – s ktorými sa miestna rada musí naučiť pracovať ďaleko širší rozsah a ich počet je vyšší.

Služba v bahájskych inštitúciách

28. Keď Vám na týchto stránkach predkladáme vývoj, ktorý dychtivo túžime počas nadchádzajúceho Päťročného plánu vidieť v oblasti administratívnej práce viery, pripomínajú sa nám v tejto súvislosti opakované varovania strážcu. „Dávajme si pozor na to, aby náš nesmierny záujem o zdokonalenie administratívneho aparátu Veci,“ uviedol, „nespôsobil, že stratíme z dohľadu božský cieľ, pre ktorý bol vytvorený.“ Bahájsky administratívny aparát, opakoval znovu a znovu, „sa má považovať za prostriedok, a nie za samotný cieľ“. Bolo zamýšľané, objasnil, „že má slúžiť dvojakému účelu“. Na jednej strane, „by sa mal zameriavať na neustály a postupný rozmach“ Veci „charakterizovaný šírkou, rozumnosťou a všestrannosťou“. Na strane druhej, „by mal zabezpečiť vnútornú konsolidáciu už vykonanej práce“. A potom ďalej vysvetľoval: „Mal by poskytnúť impulz, vďaka ktorému sa môžu dynamické sily ukryté vo viere rozvíjať, kryštalizovať a tvarovať život a správanie ľudí a taktiež slúžiť ako prostriedok na výmenu myšlienok a koordinovanie aktivít rozličných prvkov, ktoré tvoria bahájske spoločenstvo“.

29. Úprimne dúfame, že v rámci svojho úsilia počas nadchádzajúceho plánu, keď budete rozširovať správny a harmonický rozvoj bahájskeho spoločenstva na všetkých úrovniach, od miestnej až po národnú, urobíte taktiež všetko pre to, aby ste priateľom pomohli vykonávať ich úlohy v kontexte organického procesu rastu, ktorý všade na svete naberať na sile. Uskutočnenie tejto nádeje bude do veľkej miery závisieť od miery, do akej tí, ktorí boli povolani, aby takúto službu vykonávali – či už po zvolení do duchovnej rady alebo

po menovaní do niektorého z jej orgánov, či už po ustanovení za koordinátora inštitútu či po vymenovaní za jedného z Vašich zástupcov – docenia nesmiernu výsadu, ktorej sa im dostalo, a pochopia hranice, ktoré im táto výsada stanovuje.

30. Slúžiť inštitúciám a orgánom viery je skutočne obrovská výsada, ale nie je to výsada, ktorú jednotliviec vyhľadáva. Je to povinnosť a zodpovednosť, ku ktorej môže byť v ktoromkoľvek čase povolaný. Je samozrejme pochopiteľné, že všetci tí, ktorí zapojení do bahájskej administratívy, po práve cítia, že boli obdarení ojedinelou poctou byť akýmkoľvek spôsobom súčasťou štruktúry určenej na to, aby bola kanálom, prostredníctvom ktorého plynie duch Veci. Nemali by si však predstavovať, že takáto služba im dáva nárok na to, aby pôsobili na periférii procesu učenia sa, ktorý všade silnie, a že by boli vyňatí z neho plynúcich požiadaviek. Ani by sa nemalo predpokladať, že členstvo v administratívnych orgánoch poskytuje príležitosť propagovať vlastné porozumenie toho, čo je zaznamenané vo svätých textoch, a ako by sa učenie malo uplatňovať, ako i smerovať spoločenstvo akýmkoľvek smerom, ktorý im prikazujú osobné preferencie. Ohľadne členov duchovných rád strážca napísal, že „nesmú vôbec brať do úvahy vlastné sympatie a antipatie i svoje osobné záujmy a sklony a myslieť sa sústrediť na tie opatrenia, ktoré povedú k blahobytu a šťastiu bahájskeho spoločenstva a budú šíriť spoločné dobro.“ Bahájske inštitúcie majú právomoc priateľov viesť a vplývajú na mravný, duchovný a intelektuálny život jednotlivcov a spoločenstiev. Takéto úlohy sa však majú vykonávať s vedomím, že identitou bahájskych inštitúcií prestupuje étos láskyplnej služby. Disponovať právomocami a vplyvom v tomto zmysle značí obeť zo strany tých, ktorým bolo zverené spravovanie záležitostí viery. Či nám 'Abdu'l-Bahá nevraví, že „keď sa hruda železa hodí do vysokej pece, skryjú a stratia sa jej vlastnosti čiernej farby, chladu a tuhosti, symbolizujúce črty ľudského sveta, a viditeľne začnú byť zjavné charakteristické vlastnosti červenej farby, tepla a tekutosti, symbolizujúce cnosti Kráľovstva“. Ako tvrdil, „musíte v tejto záležitosti – to jest v službe ľudstvu – položiť život a pritom, ako sa poddáte, sa radosť“.

*

31. Drahomilovaní priatelia! Ako dobre viete, prináša nám nesmiernu radosť, keď sme svedkami toho, ako kompetentne Vy a Vaše pomocné zbory slúžite v popredí poľa učenia viery a vykonávate svoju povinnosť žiť v každom srdci a duši oheň lásky Božej, šíriť učenie a pomáhať všetkým v ich úsilí rozvíjať mravnú a chvályhodnú povahu. Keď sa severoamerické bahájske spoločenstvo vydalo na prvý Sedemročný plán, aby splnilo povinnosti, ktoré mu boli pridelené v Tabuľkách božského plánu, zaslal strážca priateľom v tejto krajine list značnej dĺžky a veľkej sily, s dátumom 25. decembra 1938. Následne bol publikovaný s názvom Príchod božskej spravodlivosti. Pri rozpisovaní povahy nastávajúcich úloh sa list zmienil o tom, čo strážca popísal ako duchovné predpoklady pre úspech všetkej bahájskej činnosti. Z týchto označil tri ako také, ktoré „sa vynímajú ako prvoradé a životne dôležité“: počestné správanie, cudný a posvätný život a oslobodenie sa od predsudkov. Vzhľadom na dnešnú situáciu vo svete, by bolo dobré, keby ste premýšľali o dôsledkoch jeho poznámok pre celosvetové úsilie bahájskeho spoločenstva zameraného na to, aby do zoskupenia po zoskupení vnieslo ducha Bahá'u'lláha zjavenia.

32. Keď sa Shoghi Effendi zmieňoval o počestnom správaní, hovoril o „spravodlivosti, slušnosti, pravdivosti, čestnosti, nestrannosti, spoľahlivosti a dôveryhodnosti“, ktorou sa musí „vyznačovať každá etapa života bahájskeho spoločenstva“. Hoci je to možné aplikovať na všetkých jeho príslušníkov, táto požiadavka je principiálne namierená, podčiarkol, na „volených zástupcov, či už miestnych, regionálnych či národných“, ktorých celý zmysel pre mravnú počestnosť by mal byť v jasnom protiklade k „demoralizujúcim vplyvom, ktoré politický život plný korupcie tak mimoriadne prejavuje“. Strážca volal po

„trvalom zmysle pre neochvejnú spravodlivosť“ vo „zvláštne dezorganizovanom svete“ a rozsiahlo citoval zo spisov Bahá'u'lláha a 'Abdu'l-Bahu, pričom zrak priateľov upriamoval na najvyššie normy čestnosti a dôveryhodnosti. Apeloval na veriacich, aby boli príkladom počestnosti správania v každom aspekte svojho života – pri podnikateľských aktivitách, v domácom živote, pri všetkých formách zamestnania, v každej službe, ktorú poskytujú Veci a jeho ľudu – a aby dodržiavali jej požiadavky pri nekompromisnom dodržiavaní zákonov a zásad viery. Je zrejmé, že medzičasom sa naďalej všade alarmujúcou rýchlosťou zhoršoval politický život spolu s tým, ako stratila význam predstava o štátnictve; ako uznesenia začali v mene pokroku slúžiť ekonomickým záujmom hrstky ľudí a ako sa pokrytectvu dovolilo, aby podkopalo fungovanie sociálnych a ekonomických štruktúr. Ak priatelia museli v tej dobe vynaložiť skutočne veľké úsilie na to, aby dodržali vysoké normy viery, o čo väčšia musí byť námaha vo svete, ktorý odmeňuje nečestnosť, ktorý podporuje korupciu a ktorý s pravdou zaobchádza ako s obchodovateľnou komoditou. Základy spoločnosti ohrozuje úplný zmätok. Rozhodnosť tých, ktorí sú zapojení do bahájskych aktivít, musí byť neochvejná, aby im ani najmenšia stopa vlastných záujmov nezastrela úsudok. Nech koordinátori každého vzdelávacieho inštitútu, členovia každého oblastného výboru pre učenie viery, každý člen pomocného zboru a každý z jeho asistentov a všetci členovia každého miestneho, regionálneho a národného bahájskeho orgánu docenia význam strážcovej žiadosti premýšľať v srdci nad dôsledkami mravnej počestnosti, ktorú natoľko jasne popísal. Nech ich konanie slúži sužovanému a ukonanému ľudstvu na pripomenutie jeho vysokého poslania a prirodzenej ušľachtilosti.

33. O nič menej relevantné pre úspech súčasného bahájskeho snaženia nie sú strážcove priamočiare komentáre o význame cudného a posvätného života „s jeho dôsledkami skromnosti, čistoty, striedmosti, mravopočestnosti a čistej mysle“. Jednoznačným jazykom zvolával priateľov k životu nepoškvrnenému „neslušnosťou, nerestami a falošnými normami, ktoré od podstaty nepostačujúci morálny kódex toleruje, udržiava a posilňuje“. Nie je potrebné, aby sme Vám na tomto mieste poskytovali dôkazy vplyvu, ktorý má takýto nepostačujúci kódex v súčasnosti na ľudstvo ako celok. Dokonca aj najodľahlejšie miesta na zemeguli podliehajú jeho lákadlám. Napriek tomu máme potrebu zmieniť sa o niektorých bodoch, ktoré sa špecificky týkajú témy čistoty. Sily, ktoré pôsobia na srdce a myseľ mladých ľudí, na ktorých strážca najhorlivejšie apeloval, sú skutočne zhubné. Nabádania, aby zostali čistí a cudní, im len do obmedzenej miery pomôžu, aby týmto silám odolali. V tomto ohľade treba doceniť mieru, do akej mladé mysle ovplyvňujú rozhodnutia rodičov ohľadne ich vlastných životov v prípade, že akokoľvek neúmyselne, akokoľvek nevinne, svojimi rozhodnutiami schvaľujú vaše sveta – obdiv moci; uctievanie statusu; láska k luxusu; naviazanosť na ľahkovážne zábavky; oslava násilia a posadnutosť sebauspokojovaním. Treba si uvedomiť, že izolácia a zúfalstvo, ktorými musia trpieť, sú výsledkom prostredia, ktorému vládne všetkým prenikajúci materializmus. V tomto musia priatelia chápať dôsledky Bahá'u'lláhovho výroku o tom, že „súčasná usporiadanosť“ musí byť „zvinutá a na jeho mieste bude rozprestretá nová“. V súčasnosti sú na celom svete mladí ľudia najnadšenejšími podporovateľmi plánu a najoduševnenejšími zástancami Veci. Sme si istí, že ich počet bude z roka na rok vzrastať. Nech každý z nich spozná nádheru života ozdobeného čistotou a naučí sa využívať sily, ktoré sa rinú cez číre riečiská.

34. Strážca ďalej hovoril na tému predsudkov, pričom výslovne uviedol, že „akékoľvek rozdeľovanie či štiepenie“ v radoch viery „je cudzie jej samotnému cieľu, zásadám a ideálom“. Objasnil, že priatelia by mali byť „pri zaobchádzaní s národmi odlišnej rasy, triedy, vierovyznania či farby úplne oslobodení od predsudkov“. Ďalej rozoberal konkrétnu otázku rasových predsudkov, „ktoré rozožrali“, ako naznačil, „jadro celej sociálnej štruktúry americkej spoločnosti a napadli ju“. V tej dobe tvrdil, že „by to malo byť považované za

najdôležitejšiu a najpálčivejšiu otázku, ktorej bahájske spoločenstvo v súčasnej etape svojho vývoja čelí“. Nezávisle od silných a slabých stránok opatrení podniknutých americkým národom a bahájskym spoločenstvom, ktoré sa v rámci neho rozvíja, zostáva faktom, že z hľadiska tejto konkrétnej problematiky, predsudky všetkých typov – rasové, triedne, národnostné, rodové, náboženské – i naďalej mocne zvierajú ľudstvo. Hoci je pravda, na úrovni verejnej rozpravy sa urobili veľké kroky vpred smerujúce k rozptýleniu neprávnych predstáv, ktoré podnecujú predsudky v akejkolvek forme, tento problém i naďalej preniká štruktúrami spoločnosti a systematicky ovplyvňuje na vedomie jednotlivca. Malo by byť všetkým zjavné, že proces, ktorý súčasná séria celosvetových plánov uviedla do pohybu, sa zvoleným prístupom a používanými metódami snaží vybudovať schopnosti každej skupiny ľudí bez ohľadu na triedu či náboženský pôvod, bez zreteľa na národnosť či rasu, neberúc do úvahy pohlavie či spoločenské postavenie s cieľom povstať a prispieť k pokroku civilizácie. Modlíme sa, aby sa pri tom, ako sa neustále rozvíja, naplnil jeho potenciál znefunkčniť každý nástroj, ktorý ľudstvo počas dlhého obdobia svojho detstva vyvinulo na to, aby jedna skupina utláčala druhú.

35. Proces vzdelávania spájaný so vzdelávacím inštitútom samozrejme pomáha posilňovať duchovné podmienky, o ktorých strážca hovoril v Príchode božskej spravodlivosti. Týmto sa musí spoločne s mnohými ďalšími zmieňovanými v spisoch vyznačovať život bahájskeho spoločenstva. Medzi ne patrí duch jednoty, ktorý musí oživovať priateľov; putá lásky, ktoré ich musia spájať; pevnosť v Zmluve, ktorá ich musí udržiavať a spoľahnutie sa na silu božskej pomoci a dôvera, ktorú do nej musia vkladať. Je obzvlášť význačné, že takéto podstatné prívlastky sa rozvíjajú v kontexte budovania kapacity pre službu a v prostredí, v ktorom sa pestuje systematické konanie. Pri podpore tohto prostredia musia členovia pomocného zboru a ich asistenti doceniť význam dvoch zásadných vzájomne previazaných predpokladov: Na jednej strane nesmú byť vysoké normy správania predpísaného Bahá'u'lláhovým zjavením v žiadnom prípade znížené a všetci musia uprieť zrak na jeho vznešené výšky. Na strane druhej treba uznať, že ako ľudské bytosti máme ďaleko do dokonalosti. To, čo sa od každého očakáva je úprimné každodenné úsilie. Treba sa vyhnúť pokrytectvu.

*

36. Okrem duchovných predpokladov posvätného bahájskeho života, existujú návyky v myslení, ktoré ovplyvňujú pokrok celosvetového plánu a ich rozvoj treba povzbudzovať na úrovni kultúry. Existujú aj tendencie, ktoré je potrebné postupne prekonať. Mnohé z týchto tendencií posilňujú prístupy, prevládajúce v spoločnosti ako takej, ktoré – i keď to vôbec nie je nepochopiteľné – prestupujú i do bahájskych aktivít. Miera náročnosti, ktorej priatelia čelia v tomto ohľade, nie je pre nás neznáma. Vyzývame ich, aby sa neustále viac zapájali do života spoločnosti, využívali jej vzdelávacie programy, stávali sa znamenitými v remeslách a profesiách, učili sa správne používať jej nástroje a usilovali sa o pokrok jej umenia a vied. Zároveň nikdy nesmú stratiť z dohľadu cieľ viery, ktorým je uskutočniť premenu spoločnosti a prebudovať jej inštitúcie a procesy v miere doposiaľ nikdy nevidanej. Z tohto dôvodu si musia byť naďalej rozhodne vedomí nedostatkov súčasného spôsobu myslenia a konania – a to bez toho, aby čo i v najmenšom cítili nadradenosť; bez toho, aby vytvárali ovzdušie tajnostkárstva či nezúčastnenosti, a bez toho, aby nadobudli nevhodne kritický postoj k spoločnosti. V tejto súvislosti by sme chceli spomenúť niekoľko konkrétnych bodov.

37. Je povzbudivé vidieť, ako priatelia tak usilovne pristupujú k štúdiu posolstiev Svetového domu spravodlivosti vzťahujúcich sa k plánu. Úroveň rozpráv počas toho, ako sa snažia uplatňovať zaslané vedenie a poučiť sa zo skúseností, je ohromujúca. Nemôžeme si však nevšimnúť, že úspechy majú sklon byť trvácejšie v tých oblastiach, kde sa priatelia

snažia porozumieť celistvosti predstavy do budúcnosti obsiahnutej v posolstvách, pričom ťažkosti často vznikajú, keď sú slovné spojenia a vety vyňaté z kontextu a skúmané ako samostatné útržky. Inštitúcie a orgány viery by mali veriacim pomôcť analyzovať, ale nie okliešťovať; premýšľať o význame, ale nie ľpieť na slovíčkach; identifikovať zreteľné oblasti konania, ale nie ich vyčleňovať. Uvedomujeme si, že nejde o ľahkú úlohu. Spoločnosť stále viac a viac hovorí v sloganoch. Dúfame, že návyky, ktoré si priatelia vytvárajú v študijných skupinkách, kde pracujú s ucelenými a mnohostrannými myšlienkami a dospievajú k porozumeniu, sa rozšíria do rozličných sfér činnosti.

38. K zvyku obmedziť celú tému na jeden či dva pôsobivé výroky sa úzko vzťahuje i tendencia vidieť dichotómiu tam, kde v skutočnosti nie je žiadna. Je podstatné, aby myšlienky, ktoré tvoria súčasť súdržného celku, neboli stavané do protikladu. Shoghi Effendi v liste napísanom jeho menom varoval: „Učenie musíme zobrať ako veľký, vyvážený celok, a nie vyhl'adávať a stavať proti sebe dve silné vyjadrenia, ktoré majú rozličné významy. Niekde medzi nimi existujú spojenia, ktoré ich zjednocujú.“ Akí sme boli povzbudení, keď sme si všimli, že mnohé nedorozumenia z minulosti pominuli s tým, ako narástlo porozumenie ustanovení plánu. Teraz je už bez ťažkostí uznávaný harmonický vzťah medzi jednotlivými stránkami bahájskeho života: rozmachom a konsolidáciou, konaním jednotlivca a kolektívnymi kampaňami, zušľacht'ovaním vnútornej povahy a zasvätením sa nesebeckej službe. Rovnakú radosť nám prináša poznanie, že priatelia sa majú na pozore pred tým, aby ich myslením neprenikli nové falošné dichotómie. Sú si dobre vedomí, že rozmanité prvky programu rastu sa vzájomne dopĺňajú. Spoločenstvo sa vyhýba tendencii vnímať ako vzájomne si konkurujúce aktivity a orgány, ktoré ich podporujú, čo je veľmi bežná tendencia v spoločnosti vo všeobecnosti.

39. A nakoniec sme obzvlášť so záujmom sledovali významný pokrok v kultúre, ktorú poznačilo zvýšenie schopnosti myslieť v kontexte procesu. Už z pozorného čítania i tej najstaršej komunikácie strážcu týkajúcej sa prvých národných plánov viery je zrejmé, že od počiatku boli veriaci žiadaní, aby si vždy boli vedomí šírky procesov, ktoré vymedzujú ich prácu. Svet sa však stále viac zameriava na usporadúvanie podujatí, či pri najlepšom projektov, a má také nastavenie mysle, že získava uspokojenie z pocitu očakávania a nadšenia, ktoré vytvárajú. V takomto svete si však udržiavanie úrovne oddanosti potrebnej pre dlhodobú činnosť vyžaduje značné úsilie. Rozmach a konsolidácia bahájskeho spoločenstva zahŕňa niekoľko navzájom pôsobiacich procesov, z ktorých každý svojím dielom prispieva k priblíženiu ľudstva k Bahá'u'lláhovej predstave nového usporiadania sveta. Činnosť spojená s hociktorým z procesov umožňuje organizáciu príležitostných podujatí a z času na čas aktivít, ktoré majú podobu projektu s jasným začiatkom a stanoveným koncom. Ak sa však podujatia vnucujú prirodzenému rozvoju procesu, narúšajú jeho správny vývoj. Ak sa projekty v zoskupení nepodrobujú výslovným potrebám procesov, ktoré sa tam rozvíjajú, prinesú málo plodov.

40. Pre úspešné vykonanie plánu je životne dôležité pochopiť povahu navzájom pôsobiacich procesov, ktoré ako celok prinášajú rozmach a konsolidáciu viery. Povzbudzujeme Vás a Vaše pomocné zbory, aby ste počas úsilia prehĺbili takéto porozumenie mysleli na predstavu, ktorá je základom súčasného celosvetového snaženia, a je v skutočnosti v samotnom srdci každej etapy božského plánu – menovite, že pokrok sa dosahuje prostredníctvom rozvoja troch účastníkov – jednotlivca, inštitúcií a spoločenstva. Počas ľudských dejín bolo vzájomné pôsobenie týchto troch činiteľov popretkávané ťažkosťami na každom kroku: jednotlivci volali po slobode, inštitúcie žiadali poslušnosť a spoločenstvo si nárokovalo na uprednostnenie. Každá spoločnosť, jedným či druhým spôsobom, definovala vzťahy, ktoré túto trojicu viažu, čo dávalo podnet pre obdobia stability prelínajúce sa s nepokojmi. V súčasnosti, v tejto dobe prechodu, keď sa ľudstvo usiluje dosiahnuť

kolektívnu vyspelosť, oplývajú tieto vzťahy – ba dokonca samotná koncepcia jednotlivca, spoločenských inštitúcií a spoločenstva – i naďalej nespočetnými krízami. Celosvetová kríza autority poskytuje dostatok dôkazov. Jej zneužívanie bolo natoľko závažné a teraz vyvoláva takú hlbokú podozrievavosť a nevôľu, že na svete začína byť stále ťažšie vládnuť – a túto situáciu ešte zhoršuje oslabenie spoločenských pút.

41. Každý Bahá'u'lláhov nasledovník dobre vie, že cieľom Bahá'u'lláhovho zjavenia je dať bytie novému stvoreniu. Ešte ani „z Jeho pier nevyšlo Prvé volanie a už nastal zásadný prevrat v celom stvorení a všetci, ktorí sú v nebesiach, a všetci, ktorí sú na zemi, sa do hĺbkky otriasli“. Jednotlivca, inštitúcie a spoločenstvo – troch protagonistov božského plánu – formuje priamy vplyv Jeho zjavenia a pre každého sa vynára nová koncepcia vhodná pre ľudstvo, ktoré dospelo. Taktiež vzťahy, ktoré ich viažu, prechádzajú hlbokou premenou a do ríše jestvovania prinášajú sily budujúce civilizáciu. Tieto môžu začať pôsobiť jedine prostredníctvom dodržiavania Jeho výnosov. Na základnej úrovni charakterizuje tieto vzťahy spolupráca a recipocita – prejavy vzájomnej prepojenosti, ktoré vládnu vesmíru. A práve tak začne jednotlivec bez ohľadu na „osobné výsady a sebecké výhody“ sám seba vnímať ako „jedného zo služobníkov Boha, Vlastníka všetkého“. Jeho jediným želaním je vykonávať Jeho zákony. A práve tak začnú priatelia uznávať, že „záľaha pochopenia a hojnosť dobrej vôle a úsilia“ sú málo platné, keď nie sú namierené do správnych riečísk; že „neobmedzená sloboda jednotlivca by mala byť vyvažovaná vzájomnou konzultáciou a obet'ou“ a že „duch iniciatívnosti a podnikavosti by mal byť posilňovaný hlbším uvedomením si zvrchovanej potreby konať spoločne a mať väčšiu oddanosť spoločnému dobru“. A práve tak začnú všetci poľahky rozlišovať tie oblasti aktivít, v ktorých môže jednotlivec najlepšie vyvíjať iniciatívu, a tie, ktoré patria výhradne inštitúciám. Priatelia nasledujú „srdcom a dušou“ nariadenia svojich inštitúcií, aby, ako vysvetľuje 'Abdu'l-Bahá, „mohli byť záležitosti správne usporiadané a dobre zorganizované“. Pritom samozrejme nejde o slepú poslušnosť. Predstavuje to poslušnosť, ktorá značí to, že vyrástol vyspelý ľudský rod, ktorý chápe dôsledky systému natoľko ďalekosiahleho, ako je nové usporiadanie sveta podľa Bahá'u'lláha.

42. A tí, ktorí sú spomedzi zástupov takýchto osvietených duší povolání slúžiť v inštitúciách tohto mocného systému dobre chápu strážcove slová, že „ich úlohou nie je prikazovať, ale konzultovať, a konzultovať nielen medzi sebou, ale aj čo najviac s priateľmi, ktorých zastupujú“. „Nikdy“ by nemali „dospieť k tomu, že budú predpokladať, že sú ústredné ozdoby celej Veci, že sú od podstaty nad ostatných povýšení čo do schopností či zásluh a že sú jediní širitelia jej učenia a zásad“. K svojim úlohám pristupujú „s bezhraničnou pokorou“ a „otvorenosťou mysle, vysokým zmyslom pre spravodlivosť a povinnosť, úprimnosťou, skromnosťou a úplnou oddanosťou blahobytu a záujmom priateľov, Veci a ľudstva sa usilujú získať nielen dôveru, pravú podporu a rešpekt tých, ktorým slúžia, ale aj ich úctu a skutočnú lásku“. V takto vytvorenom prostredí inštitúcie obdarené právomocami vnímajú samy seba ako nástroje na starostlivosť o ľudský potenciál a zabezpečujú jeho rozvoj smerom, ktorý je plodný a zásluhový.

43. Keď sa spoločenstvo Najväčšieho mena skladá z takýchto jednotlivcov a takýchto inštitúcií, stane sa duchovne nabitým poľom, na ktorom sa pri jednotnom konaní sily násobia. O tomto spoločenstve 'Abdu'l-Bahá píše: „Keď ktorékoľvek duše vyrastú v pravých veriacich, dospejú do vzájomného duchovného vzťahu a budú si preukazovať láskyplnosť, ktorá nepochádza z tohto sveta. Všetci z nich sa povznesú vďaka dúšku božskej lásky a ten ich súlad, to spojenie, taktiež pretrvá naveky. Duše, ktoré pošlú svoje ego do zabudnutia, zoblečú si nedostatky ľudstva a zbavia sa ľudského područia, bezpochyby osvieti nebeská žiara jednotnosti a dospejú do skutočného spojenia vo svete, ktorý nezomiera.“

44. S tým, ako viac a viac vnímavých duší prijíma vec Božiu a spája svoj osud s tými, ktorí sa už zúčastňujú prebiehajúceho celosvetového snaženia, rozvoj a aktivita jednotlivca, inštitúcií a spoločenstva istotne budú silno posunuté vpred. Nech zmätené ľudstvo vidí v tých vzťahoch, ktoré medzi týmito tromi protagonistami upevňujú nasledovníci Bahá'u'lláha, model kolektívneho života, ktorý ho bude poháňať k jeho vznešenému osudu. Tak znie naša vrúcna modlitba v posvätných svätyniach.

[podpísaný:] Svetový dom spravodlivosti